

2. Антонян Ю. М. Уголовная политика России в свете криминологического анализа / Ю. М. Антонян // Организационно-правовое, психолого-педагогическое и социально-экономическое обеспечение Концепции развития уголовно-исполнительной системы Российской Федерации до 2020 года : современное состояние и перспективы : сб. материалов Междунар. науч.-практ. конф. (Рязань, 27–28 окт. 2011 г.) : в 2 т. – Рязань : Академия ФСИН России, 2011. – Т. 1. – С. 14–17.
3. Словник іншомовних слів / за ред. члена-кореспондента АН УРСР О. С. Мельничука. – К. : Гол. ред. Укр. Рад. енцикл. Академії наук Української РСР, 1975. – 776 с.
4. Варчук Т. В. Криминология : учеб. пособие / Варчук Т. В. – М. : ИНФРА–М, 2002. – 298 с.
5. Криминология : учебник для вузов / под общ. ред. доктора юрид. наук, проф. А. И. Долговой. – М. : Изд-во НОРМА, 2000. – 784 с.
6. Криминологія. Особлива частина / за ред. І. М. Даньшина. – Х. : Право, 1999. – 232 с.
7. Курс криминології. Особлива частина : підруч. [у 2 кн.] / [Корнієнко М. В., Романюк Б. В., Мельник І. М. та ін.] ; за заг. ред. О. М. Джужі. – К. : Юрінком Інтер, 2001. – Кн. 2. – 480 с.

ЕЛЕКТРОННИЙ ПАРЛАМЕНТ ТА ЙОГО ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ СУЧАСНОЇ ДЕРЖАВИ

Міхровська М. С.

кандидат юридичних наук,

докторант Науково-навчального інституту права

Київського національного університету імені Тараса Шевченка

м. Київ, Україна

Цифрова термінологія, що набула надзвичайної популярності через стрімкий розвиток інформаційно-комунікаційних технологій по всьому світу, на сьогодні налічує в собі чимало понять, які потребують з'ясування їх суті та особливостей. Одним з таких термінів на сьогодні є електронний парламент.

Отже, електронний парламент ставить технології, знання та стандарти в основу своїх бізнес-процесів і втілює цінності співпраці, інклюзивності, участі та відкритості для людей [1].

На відміну від інших суміжних термінів, таких, як «електронний уряд» чи «електронна демократія», визначення поняття «електронний

парламент» наразі взагалі відсутнє в законодавстві нашої держави і вживається лише на теоретичному рівні і на рівні проектів нормативно-правових актів. Разом з тим, Регламент Верховної Ради України зазначає, що електронна форма документообігу є основною, а усі документи, передбачені Регламентом, створюються в електронній формі [2], що, за своєю суттю, і є уособленням електронного парламенту.

До сучасних світових тенденцій розвитку електронного парламенту належать: його раціональне управління, надійна, але гнучка інфраструктура, система для управління всіма парламентськими документами, бібліотека і дослідні послуги, які підтримуються ІКТ, веб-сайт, що пропонує у значному обсязі своєчасну і повну інформацію з декількома каналами для доступу до нього, різні методи для взаємодії з громадянами за допомогою традиційних засобів зв'язку, а також нові, більш інтерактивні медіа[3].

Складовими електронного парламенту вважаються [4]:

- електронний офіс народного депутата України;
- електронний комітет;
- електронна погоджувальна рада;
- електронна бібліотека і архів;
- система електронного голосування та підрахунку голосів.

Парламент відіграє ключову роль у встановленні соціальних та політичних цінностей, котрі є корисними для всіх членів суспільства, незважаючи на їх різноманітність.

Згідно з рекомендаціями Міжпарламентського союзу робота сучасних національних парламентів має базуватися на застосуванні інформаційно-комунікаційних технологій для забезпечення ефективної роботи парламенту, прозорості, відкритості та підзвітності членів парламенту перед виборцями, налагодження діалогу між парламентом і громадянами, забезпечення повного доступу громадян до інформації про роботу парламенту, участі парламентарів у глобальному інформаційному суспільстві. Основними ознаками демократичного парламенту є:

- представництво: політично і соціально представляє різноманітність людей, забезпечуючи рівність можливостей та захист усіх громадян;
- прозорість: відкритий для народу через засоби масової інформації, а також прозорий у своїй діяльності;
- доступність: залучає громадян до роботи парламенту;
- підзвітність: члени парламенту відповідають перед своїми виборцями за свою діяльність на посаді та чесність поведінки;
- ефективність: ефективна організація діяльності відповідно до демократичних цінностей, а також виконання законотворчих та контрольних функцій, що відповідають потребам усього суспільства [5].

Очевидним є те, що всі ці вимоги, що ставляться до сучасного парламенту, можуть бути втілені саме за допомогою електронного

парламенту. Незважаючи на те, що на сьогодні цей термін не вживається законодавцем, очевидно, що електронний парламент, як явище, вже давно існує в Україні і з кожним роком набирає все більших обертів, що є надзвичайно позитивним явищем в контексті розбудови демократичної держави.

Література:

1. World e-Parliament report 2020. Вилучено з <https://www.ipu.org/resources/publications/reports/2021-07/world-e-parliament-report-2020>
2. Про Регламент Верховної Ради України. Закон України (2010) Вилучено з <https://zakon.rada.gov.ua/laws/main/1861-17#Text>
3. Чукут С.А. Впровадження електронного парламенту в Україні в контексті сучасних світових тенденцій. Вилучено з <https://ktru.kpi.ua/wp-content/uploads/2016/02/Vprovadzhennya-elektronnoho-parlamentu.pdf>
4. Про затвердження Програми інформатизації законотворчого процесу у Верховній Раді України на 2012-2017 роки (2013) (Постанова Верховної Ради України від 05.07.2012 р.) Вилучено з: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5096-VI#Text>
5. Стратегія електронного парламентаризму на 2018–2020 роки. Вилучено з: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/file/text/64/f475888n14.pdf>

ПРОБЛЕМА МОБІНГУ В СУЧАСНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ

Нечасва Ю. О.

студентка 3 курсу

*факультету ресторанно-готельного та туристичного бізнесу
Київського національного торговельно-економічного університету
м. Київ, Україна*

«Мобінг (від англ. mob – юрба) – систематичне цькування, психологічний терор, форма психологічного тиску у вигляді цькування співробітника у колективі, зазвичай з метою його звільнення. Цей термін виник на початку 1980-х років завдяки психологу і медику, доктору Ханцу Лейману, який провів дослідження цього явища на робочих місцях у Швеції. Жертвою мобінгу може стати будь-яка людина. Нерідко ними стають молоді фахівці, які щойно прийшли на роботу в новий колектив. Також жертвою мобінгу можуть стати і працівники передпенсійного віку. Це ганебне явище – мобінг – трапляється не тільки у приватних структурах, але і в державному секторі» [1].